

Přejel mě, tatičku,
přejel mia můj galán,
už ho odeslali
na panský kancelár.

Tam ho odeslali,
patnáct ran mu dali,
jeho galanečku
včera pochovali.

Ti lhotcí pacholci
šesti řady stáli
a tak naříkali,
jak by hudci hráli.

A ten její galán
na samém kraji stál,
červeným šátečkem
očka si utíral.

A ty lhotské zvony
pěkně vyzvávají,
moju galanečku
do hrobu dávají.

100. UTOPENEC

210.

Od Kyjova

Co sa sta - lo v no - vě v mě - stě Ho - do - ní - ně? U - to - pil sa šo - haj při ho - dons - kém mlý - ně.

Co sa stalo v nově
v městě Hodoníně?
Utopil sa šohaj
při hodonském mlýně.

Dyž sa topit začal,
na svú milú volal:¹⁾
Podaj mně ručenku,
topit sa mně nedaj.

Bylo na třetí deň,
vyšel na vodičku,

přišla jeho milá
podat mu ručičku.²⁾

Košulenska tenka
na břehu ležela:
Proč sa's, milý, kúpal,
dyž byla neděla?

Já sem sa nekúpal,
já sem koně brodil,
snad mia milý Pán Bůh
do tej vody vhodil.

Do tej vody vhodil,
do tej hlubočiny,
že sem si nevšímal
chudobnej děvčiny.

Chudobná děvčina
pro Boha prosila:
Vem si mia, synečku,
abych neslúžila.

U Hodonína:

¹⁾ na chuapců zavouau:
Kamarádi moji,
už sem sa vám skovau.

²⁾ Jak mu ju podaua,
žalostně puakaua:
Jak sa's, miuý, kúpau,
dyž řa voda vzaua?

101. KRVAVÉ NÁMLUVY

211. (*Nápěv předešlý*)

Z Nové Usi

Co sa stauo v nově
ve Gbelech městěčku?
Zabiu Jura Karman
svoju frajirečku.

A jak on ju zabiu,
na Boha zavouau:
Frajirečko moja,
co sem ti uděau!

Nenamúvau sem řa
uahodnými suovy,
než sem řa namuviu
brúsenýma noži.

Pícheu on ju, pícheu
do pravého bočka,
z tej rany vykvetua
červená růžička.

Pícheu on ju, pícheu
pod její srdečko,
z tej rany vyrůstuo
zelené perečko.

Pícheu on ju, pícheu
pod její bíuú tvář,
z tej rány vyrústeu
červený tulipán.